

gældende Embedsmænd, naar de pludselig skulde overtage Aktoratet i alle de eksisterende Sager, vilde blive ganske overvældet med Arbejde den 1. Oktober, naar den nye Retsplejeordning træder i Kraft. Det er altsaa en rent praktisk Overgangsbestemmelse, som en nøjere Betragtning af de konkrete Forhold ved den nye Retsplejes Indtræden har gjort ønskelig, og som man ikke har haft noget at indvende imod i det andet høje Ting. Jeg haaber heller ikke, at det skal være Tilfældet her. — Den sidste Bestemmelse angaar kun en lille Forhøjelse af Diæterne for Stævningsmænd.

Jeg tror, at jeg kan indskrænke mig hertil og anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, derunder ogsaa den Velvillie, som gaar ud paa at underkaste det en hurtig Behandling, idet det var ønskeligt, at det snart kunde ophøjes til Lov, for at man kan vide, hvad man har at tage i Betragtning, naar den nye Retsplejeordning træder i Kraft.

Nygart: Som det høje Ting vil erindre, er det ikke ret længe siden, Rigsdagen sidst var beskæftiget med en hel Række Ændringer i Retsplejeloven. Nu forelægger den højtærede Justitsminister atter et Lovforslag om en Række mindre Ændringer i Loven. Jeg kan godt forstaa, at det fremdeles viser sig nødvendigt og maaske endnu vil vise sig nødvendigt at foreslaa Ændringer i et saa omfattende Værk som den nye Retsplejelov, men jeg maa dog nok her udtale et beskedent Ænske om, at det maa lykkes Justitsministeriet nu snart at komme til Ende dermed, og at Ministeriet vil bestræbe sig for at faa Ændringerne foretaget samlet i Stedet for at lade dem komme i smaa Partier. Det er en Ulempe for dem, der skal bruge Retsplejeloven, at man stadig skal se efter i de mange Tillæg til Loven, som efterhaanden kommer. Jeg vil haabe, som sagt, at vi snart maa være til Ende dermed, og at den højtærede Justitsminister saa vil foranledige, at Loven om Rettens Pleje bliver optrykt med de Ændringer, der efterhaanden er blevet vedtaget. Det er et Ænske, som sikkert deles af mange udenfor denne Sal.

For de foreslaaede Ændringer har den højtærede Justitsminister nu gjort Rede, og jeg skal ikke komme ind paa dem, men kun paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme uden Udvalg.

Godskesen: Jeg kan ikke have nogen Indvending at gøre imod de Bestemmelser, der findes i det foreliggende Lovforslag, da

de forekommer mig at være velgrundede, og jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, men jeg kan ikke undlade at understregge, hvad der allerede blev nævnt af den foregaaende Taler, nemlig en Beklagelse af, at disse nye Bestemmelser først foreligger nu til Diskussion. Det forekommer mig, at Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 3 og 4 maatte have kunnet optages til Behandling allerede den Gang, da Retsplejeloven blev behandlet for nogle Aar siden, og om alle Lovforslagets Bestemmelser gælder det, saa vidt jeg ser, at de i alt Fald maatte have kunnet bringes frem til Forhandling ved det Lovforslag, som vi behandlede for et Par Maaneder siden, om andre Tillæg til Retsplejeloven. Imidlertid, dette, at denne Deling har fundet Sted, er noget, der er sket, og det kan ikke gøres om, men jo flere Tillæg der saaledes kommer — og den højtærede Minister har bebudet, at der, naar Retsplejeloven er traadt i Kraft, vil blive fremsat Lovforslag om i hvert Fald endnu et Tillæg vedrørende mere principielle Forhold —, des mere maa det Spørgsmaal træde i Forgrunden, som jeg tidligere har draget frem her i Tinget, og som nu blev berørt af den foregaaende Taler, Spørgsmaalet om et Optræk af Retsplejeloven i dens endelige Skikkelse. Jeg vil allerede nu henlede Opmærksomheden herpaa og haaber, at Ministeren, naar vi er saa vidt, at man har faaet de Ændringer vedtaget, som der i en nærmere Fremtid kan blive Spørgsmaal om, vil finde det rigtigst at optrykke Loven i dens endelige Skikkelse, saaledes at den kan blive let at finde Rede i for dem, der skal bruge den. Det er nemlig ikke blot Jurister, men i meget stort Omfang Lægmænd, for hvilke en saadan Samling af alle Bestemmelserne vil være en betydelig Lettelse.

Harald Jensen: Hvorvidt de Ændringer, der nu foreslaas, kunde have foreligget før, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg finder det ganske naturligt, at der i saa stort et Værk som Retsplejeloven, der, saa vidt jeg husker, omfatter halvanden Tusinde Paragraffer, eller saadan der henved, efterhaanden som Tiden gaar, vil vise sig at være en eller anden Paragraf, der maa ændres. Og jeg kan egentlig ikke se, at den Maade, hvorpaa disse Ændringer kommer frem, er saa urigtig, for netop, naar de kommer som saadanne smaa Ændringer, som den første Taler udtrykte sig i smaa Partier, er de meget lettere overskuelige. Vi er ogsaa alle klare over, i hvert Fald synes jeg at være klar over, at der, naar Loven